

[Sigsgaard.]

Oliekrisen ændrede dette billede meget pludseligt, mere pludseligt end nogen anden økonomisk-politisk begivenhed siden Koreakrigen. Pludselig blev der vendt op og ned på de økonomiske relationer mellem Europa og USA. USAs økonomi blev kraftigt styrket, og Europas økonomi blev lige så kraftigt svækket. Ønsket fra USAs side om mindsteprisordninger nu er en fortsættelse af USAs bestræbelser, som satte ind i og med oliekrisen, på at opretholde USAs styrke på bekostning af andre dele af verden, herunder vores del af verden. Derfor presser USA på med IEA, og derfor har USAs vigtigste ærinde i arbejdet inden for IEA hidtil været disse mindsteprisordninger for olien. I ly af de mindsteprisordninger skal atomkraften og dermed afhængigheden af USA udvikles — og for afhængighedens vedkommende uddybes. Derfor hænger det lovforslag, som vi her behandler, intimt sammen med de forslag, som vi forleden behandlede under almindelig uopmærksomhed fra offentlighedens side — de blev behandlet sådan hen på aftenen — forslagene om atomkraft og procedureordninger deromkring. Dette forslag hænger intimt sammen dermed. Det er et forslag, der betyder et langt skridt henimod indførelse eller fremme af atomkraften i vores del af verden.

Det er derfor denne øgede afhængighed af USA, som folkettinget stemmer for, når dette forslag vedtages. Dette sidste burde i og for sig være en interesse også for andre partier end de socialistiske her i tinget, og derfor er det interessant — og beklageligt synes jeg — at man i så ringe grad har interesseret sig for dette aspekt omkring indgåelsen af IEA-aftalen.

Det vil altså sige, at foruden den meget omtalte øgede afhængighed af verdens største monopoler, som der naturligvis er tale om med vedtagelsen af forslaget her, er der også tale om en større national afhængighed af USA.

Vedtagelsen her er altså ikke alene en uvenlig handling over for u-landene — det blev der jo talt meget om ved første behandling, og det skal jeg ikke her uddybe — den er også særdeles uvenlig over for den almindelige danske befolkning. Derimod er det en særdeles venlig handling over for monopolerne, over for USA.

VS vil stemme imod forslaget ved tredje behandling. Vi kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af DKP, og som har det sigte at gennemføre den del af lovforslaget, eller vi kan sige det amputerede lovforslag, som ikke har med IEA at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 114 stemmer mod 15; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 3, § 3 i den ændrede affattelse og §§ 4-7
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes ved, at § 8
vedtoges med 116 stemmer mod 15; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Danmarks forvaltningshøjskole.

(Lovforslag nr. 92. Fremsat 27/2 75. Første behandling 10/3 75. Betænkning 17/4 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Tange (FP):

Ved dette lovforslags første behandling gav jeg udtryk for betænkelighed ved det omfang, forvaltningshøjskolen har taget siden starten i 1965. Efter de oplysninger, der er fremkommet under udvalgsbehand-